

Mennyit kasszírozott Moldova a rendőrökön?

Az író bölcsen titkolja, a kiadó 30 millió forintos bruttó bevételt könyvelhetett el ● Fajgyűlölettel vádolták, sa cigányok is protestáltak ● A bíráló, kritizáló Eörsinek csak két versét olvasta: az egyik arról szólt, hogy édesanyját felvették a pártba, a másik meg arról, hogy kizárták.

Moldova György, a Kossuth-díjas író nem tudja pontosan, hogy eddig hány könyve jelent meg. Úgy 25-30 kötetre taksálja a termést.

— Lehet vagy másfél-két méter a könyvespolcon — mondja, de cseppet sem tűnik álszerénynek.

Mire ezek a sorok az olvasó elé kerülnek, talán már elhagyja a nyomdát a Bűn az élet című riportkönyv második kiadása, nem kevesebb, mint százezer példányban. Az első kiadás óriási közönségsikert aratott, gyakorlatilag a pult alól kelt el mind a 300 ezer (!) példány. A harmincves kötet majdnem száz forintba került, így könnyű kiszámítani, hogy szép summa — mintegy bruttó 30 millió forint — ütötte a kiadó markát. No, és Moldova György is gazdagabb lett.

— Mennyivel is? Sokan azt állítják, hogy Moldova egy vagyont keresett a rendőrökön.

— Nézze: két teljes évet dolgoztam a könyvön, sokszor naponta huszonnégy órát egyhuzamban. Úgy érzem, megdolgoztam a pénzemért, hiszen közben mással nem foglalkozhattam.

— Elárulná, mennyit kasszírozott. Tíz százalékot?

— Legyen elég annyi, hogy ezen a könyvön kerestem a legtöbbet, persze ez jelent meg a legnagyobb példányszámban. Igaz, a Sötét angyal hat kiadást ért meg, szóval az is hozott a konyhára.

— Nem kevés azoknak a száma, akik úgy vélik: csak erősen

cenzurázva jelenhetett meg a Bűn az élet...

— Tévedés, mindössze húsz sor maradt ki a több száz oldalas kéziratból, lektoraim semmit sem javítottak.

— És miről volt szó abban a húsz sorban?

— Azt kérdeztem a kommandósok parancsnokától, hogy mire nincsenek felkészülve. Nos, megmondták, én megírtam, de végül beláttam: minek adjak tippeket a bűnözőknek.

— A könyv utóéletéhez tartozik, hogy a kritikusok elitje alaposan bírálta, közöttük is élén járt Eörsi István És-beli egészoldalas cikkével. Még fajgyűlölettel is vádolták ...

— Őszinte könyvet írtam a rendőrökről, munkájukról, gondolataikról. Elárulok egy számot: a bűnöző cigányok aránya a tavalyi bázisévhez képest 180 százalékos emelkedést mutat. Ezek tények, és semmi közük bizonyos emberek bőrszínéhez. Eörsi Istvánt futólag ismerem, őszintén szólva eddig két versét olvastam. Az egyik arról szólt, amikor az édesanyját felvették a pártba, a másik meg arról, amikor kizárták. Egyébként is: Molnár Ferencsel valom, hogy az író legyen olyan, mint a labda. Minél nagyobbat rúgnak belé, annál magasabbra száll.

— Úgy értesültem, hogy különböző cigányegyesületek is protestáltak ...

— Valóban, de csupán általánosításokat mondtak. Ha egyetlen ténybeli tévedésen kaptak volna, akkor szívesen korrigálnám hibáimat. De ilyen nem volt.

— Végül is miért írta meg ezt a könyvet? Vonzalmat érez a rendőrök iránt?

— Ugyan már! Miért szeressem azt az alakot, aki mogorva, és csúnya egyenruhát visel: csupán fel akartam hívni a figyelmet arra, hogy mekkora a baj, milyen hézagok vannak közbiztonságunkban, és hogy a rendőrök valóban erejük végső kizsákmányolásával tudják csak fenntartani a rendet. Ezzel együtt néhány körzeti megbízáttal, nyomozóval és vizsgálóval erős barátságot kötöttem.

— Nemrég azt hallottam a rádióban: a honvédség kiadásai (fegyvervásárlások nélkül) évente 17 milliárd forintra rúgnak. És mibe kerülnek a rendőrök?

— Az említett összegnek a töredékebe, csak rájuk kell nézni: lakásra várnak, rozoga Zsigulikkal üldözik a Mercedesszel száguldozó bűnözőket, csapnivaló a technikájuk — pedig ők tízmillió magyar életét védik naponta. Derék honvédeink viszont a pákozdi ütközet óta nem nyertek csatát.

— Újabb könyvek?

— Először színház, ugyanis a jövő év márciusában bemutatják a Malom a pokolban című munkámat, a film sajnos nem úgy sikerült, ahogyan szerettem volna, a színdarabot viszont én írtam. Rövidesen Vietnámba készülök, sok érdekességet hallottam mostanában a világnak arról a részéről. Hogy miért utazom? Azt nem árulom el, hátha megtagadják tőlem a vízumot.